

Ξενοφών, Συμπόσιον, 2, 10

Γ1. Και ο Αντισθένης είπε: Πώς, λοιπόν, Σωκράτη, αν και γνωρίζεις τόσα, δεν εκπαιδεύεις κι εσύ την Ξανθίππη, αλλά έχεις την πιο δύστροπη γυναίκα από αυτές που υπάρχουν, νομίζω και από αυτές που έχουν υπάρξει και από αυτές που θα υπάρξουν;

Επειδή, είπε, βλέπω και αυτούς που θέλουν να γίνουν ικανοί ιππείς να αποκτούν όχι τα πιο υπάκουα αλλά τα ατίθασα άλογα. Γιατί νομίζουν ότι, αν μπορούν να κατέχουν τέτοιου είδους (άλογα), εύκολα βέβαια θα χρησιμοποιούν τα άλλα άλογα.

Και εγώ, λοιπόν, επειδή θέλω να συναναστρέφομαι και να έρχομαι σε επαφή με ανθρώπους, αυτήν έχω αποκτήσει, επειδή γνωρίζω καλά ότι, αν θα υπομένω αυτήν, εύκολα θα συναναστρέφομαι με όλους τους άλλους ανθρώπους.

Γ2.α. φάθι

ἐγνώκατε

ἑώρας

νομιούσι (ν)

κατάσχη

Γ2.β. ὑμῖν

γύναι

θυμοειδές

ἵππῳ

ἀπάσης

Γ3.α. γυναικί: αντικείμενο στο χρῆ

τῶν οὐσῶν: γενική διαιρετική

κτωμένους: κατηγορηματική μετοχή εκ του ὀρῶ

χρη̃σθαι: τελικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο βουλόμενος

εὔ: επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου

ἄπασιν: κατηγορηματικός προσδιορισμός στο ἄνθρωποις

Γ3.β. Υπόθεση: ἦν τοὺς τοιούτους δύνωνται κατέχειν

Απόδοση: ῥαδίως τοῖς γε ἄλλοις ἵπποις χρήσεσθαι

Πλάγιος, εξαρτημένος υποθετικός λόγος από το νομίζουσι, που δηλώνει το προσδοκώμενο.

Υπόθεση: εἰ ταύτην ὑπόισω

Απόδοση: ῥαδίως τοῖς γε ἄλλοις ἄπασιν ἄνθρωποις συνέσομαι

Υποθετικός λόγος που δηλώνει το πραγματικό (με σημασία προσδοκωμένου).